

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 31.3.2006

Číslo: Ročník 16 (2006), Číslo 1

Sekce: Kdo je ...

Název článku: Představujeme zástupce regionálních výborů SKIP

Autor: Oddělení služeb knihovnám

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=673>

Představujeme zástupce regionálních výborů SKIP

Oddělení služeb knihovnám

O Svazu knihovníků a informačních pracovníků podrobně informoval článek Mgr. Zlaty Houškové v prvním čísle loňského ročníku (viz http://unas.svkhk.cz/pdf_archiv/0517.pdf).

V tomto čísle Vám představujeme dlouholetou předsedkyni regionálního výboru SKIP Mgr. Věru Škraňkovou a předsedkyni regionálního klubka KDK SKIP Martu Staníkovou, které v našem zpravodaji pravidelně informují o akcích a aktivitách svých organizací. V případě zájmu o členství v profesní knihovnické organizaci se na ně můžete s důvěrou obrátit.

Jméno a titul, funkce, odkaz na web pracoviště a elektronická adresa

Praxe(pár vět, čím jste prošli)

Jakou knížku mám na nočním stolku

Oblíbený knižní hrdina /oblíbená knížka

O čem by měla být knížka, jejíž děj byste chtěli prožít?

Vzpomínka na první nebo zajímavé setkání s knihovnou

Jak si poradíte s tzv. „otravným“ člověkem

Co Vás vždycky potěší?

Co Vás zaručeně našťve?

Čím děláte nejčastěji radost svým blízkým?

Oblíbený citát

Mgr. Věra Škraňková

vedoucí oddělení studijních a regionálních služeb v MěK Náchod, předsedkyně regionálního výboru SKIP - region 08 Východní Čechy

<http://www.mknachod.cz> , <mailto:skrankova@mknachod.cz>

Prošla jsem náchodskou knihovnou a našťestí ještě pořád procházím. Začínala jsem v oddělení pro děti. Na dva roky jsem si odskočila do Police nad Metují, kde jsem měla sama na starosti chod městské knihovny, když Marcela Machová odešla na mateřskou dovolenou. Byla to dobrá zkušenost. Po návratu do Náchoda jsem pracovala krátce v oddělení zpracování fondu, v půjčovně pro dospělé a léta jako metodička. Za svůj největší pracovní úspěch považuji propracovaný systém besed knihovnického minima, který jsme zavedli v celém okrese Náchod od roku 1976. Prošel jistými úpravami, ale zachoval se do dnešních dnů. Tak se zúročila i moje diplomová práce, která se týkala výchovy dětského čtenáře k využívání knihoven. V současné době mám na starosti region. Zabývám se doplňováním a zpracováním regionální literatury, vyjíždím do knihoven našeho okresu i mimo něj. Zním mnoho knihoven a jejich knihovníků. Je radost se s nimi setkávat. Na druhou stranu je starost vysvětlovat nutnost existence knihoven, jejich modernizace, zavádění moderních technologií. Ale daří se to. Toho důkazem jsou i mnohá pozvání na otevření knihovny v novém.

Již léta se angažuji v profesní organizaci SKIP. Tento spolek se v posledních převratných letech hodně zasloužil o české knihovnictví. Ale na to už by nestačilo pár vět.

Na nočním stolku mám knížku legend, pověstí a pověr z Bretaně – Potopené zrcadlo. To kdybych přece jen začala organizovat pro členy SKIP další zájezd do Francie.

Mým oblíbeným literárním hrdinou je Saturnin. Také jsem četla ukázkou z této knížky na Velkém říjnovém společném čtení.

Prožít bych chtěla pěknou rodinnou ságu.

Když jsem začala chodit do náchodské knihovny, bylo oddělení pro děti v jedné místnosti a knihy tam půjčovala paní Zdeňka Ottová (mimochodem nezapomenutelná kolegyně, když jsem se s ní v knihovně sešla jako její spolupracovnice). Nosila jsem si domů desítky knih v hnědém papíru a těšila se, až si je doma prohlídnu a stanovím pořadí, v jakém je budu číst. Ta jedna místnost (s již veselejšími knihami ve fólii) sloužila náchodským dětským čtenářům až do roku 2004. Jsem ráda, že jsem se mohla účastnit proměny oddělení pro děti v prostor, který umožňuje využívat všechny vymoženosti současné techniky v knihovnách, ale také nabízí dětem knížky ve velkém výběru, loutkové divadlo, místo pro hru a setkávání.

Na tzv. „otravného“ člověka platí jediná odpověď – tolerance.

Vždy mne potěší poslech operních árií a písní v podání Eduarda Hakena. Ale je toho ještě mnohem víc, z čeho se umím radovat.

Vadí mi neupřímnost, lež a lhostejnost. No, v poslední době někdy vyletím, ale zaručený recept na to není.

Doufám, že svým blízkým dělám radost tím, že prostě jsem.

„*Psi štěkají, a karavana jde dál*“. - Nevím, kdo to řekl, ale používal to můj táta, na kterého s láskou vzpomínám.

Marta Staníková

zástupce ředitele Městské knihovny Slavoj ve Dvoře Králové nad Labem, vedoucí dětského oddělení, předsedkyně Klubu dětských knihoven SKIP, region 08 - východní Čechy
<http://www.slavoj.cz> , <mailto:stanikova@slavoj.cz>

Ve veřejném knihovnictví pracuji v současné době jedenáct let. Tři roky jsem pracovala také jako knihovnice na Střední odborné škole hotelnictví a turismu ve Dvoře Králové nad Labem.

Na nočním stolku mi právě leží Letopisy Narnie s podtitulem Stříbrná židle od C. S. Lewise. Vzhledem k tomu, že se právě rozjíždí projekt Kde končí svět a připravuji besedy o literárních hrdinech, mám pod nočním stolkem položeny také knihy Pipi Dlouhá punčocha, Boříkovy lapálie a Gulliverovy cesty. V nočním stolku mám ještě učebnici angličtiny a básničky Honzy Volfa.

Nemůžu říci, že bych měla svoji nejoblíbenější knížku. Některé knížky se mi líbí víc, některé míň. Kdybych však měla přece jen jmenovat, byly by to nejspíš knížky z dětství. Děti z Bullerbynu, Kluci, holky a Stodůlky nebo Heidi, děvčátko z hor. Z novějších titulů mě dostala do sedmého nebe knížka Dívka s pomerančí od Josteina Gaardera.

Nejspíš bych se ráda dostala do pohádky. Pokud bych si mohla zvolit i postavu, byla by to dobrá čarodějnice s orlím nosem a kočkou na rameni. ?

Díky osnovám učiva pro základní školy jsem se seznámila s existencí knihovny hned po nástupu do 1. třídy. Tehdy jsem si půjčila svou první knížku a stala se pravidelným návštěvníkem dětského oddělení. Doma jsem pak dávala všem svým knížkám (a nejen svým) čísílka, o kterých jsem se až později dozvěděla, že se jim říká přírůstková. ?

„Otravný člověk“? To existuje? ?. Snažím se být kromě knihovnice také životním optimistou a řekla bych, že se mi to zatím celkem daří. Pokud se tedy v mé blízkosti vyskytne někdo, kdo si zaslouží být takto nazván, potom zvolím úsměv jako nejlepší obranu. A funguje to. ?

Potěší mne maličkosti. Jak doma, tak i v práci. Taková růžička od osmdesátiletého pána, který si chodí do dětského oddělení půjčovat Bigglese, mi dokonce nahnala do očí slzu.

Zaručeně mě naštvě, když ráno spěchám do práce a zjistím, že mám píchlé kolo. To potom nadávám jako špaček. Naštěstí opouštím náš domeček poslední. ?

Svým blízkým udělám radost, když jim nevykládám obsahy knížek, které jsem právě dočetla. ?

„Život je kreslení bez gumy.“

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>